

Ἀδελφὲ Γαβριηλίδη, τέτοιο σπῆτι ποὺ τὸ βρῆκες,
κί' ἔδω μέσα δίχως νοῦμι πὼς ἀπαφέρεις καὶ μὴ πῆες.

Κάτος, Βλάση μὲν ἀμί, κί' ἄνοι κάτω μὴ γυρῆς,
βλένω πὼς ἔδω ζωὴ χαρισμένη περὶς.
Τέτοια τύχη τὴν ἤλεω... μὰ νὰ φάμε, μὰ νὰ ποῦμε,
κί' εἶα κάτω νὰ τὰ ποῦμε.

Τὸν πατριώτη μοῦθεις νὰ κόρης, βλακο-βλάση,
μὲς ὅτων Ρωμηῶν τὴν πλάσι,
κί' ἐπιθυμῆς τὰ νόμιμα σὲ τούτους νὰ μαθαίνης...
λάβε λοιπὸν τὰς ἀμοιβάς,
καλὰ καὶ σὺ νὰ τὰ τραβῆς,
καλὰ νὰ τὰ παθαίνης.

Τι σοῦλθε τὸ Ρωμαῖο καὶ σὺ νὰ διορθώσης;
δὲν ἔχεις ὄραμι γνώσεως ἢ κί' ἔγης τὴσας γνώσεις.
Μέσα ὁ τοῦ δόξμου τριγυρνῶ
μὲ τόσα σγέδια ὅτων τοῦ,
κί' ἀπὸ τ' Ἀνάτορα περὶν
καὶ βλέπω τὸν Καρραμπουρνὸ
μὲ σκούφιας καὶ μὲ πατερά
νὰ στέχη μόνος του φρουρά.

Ἄγνωστοι φίλοι καὶ γνωστοί
μοῦ λέγε: ποῖος ὁ φρουρῶν;
κί' ἐγὼ τοῦς λέω Γαλλίσι:
λεῖ νιαμὰν γιὰ τὸ κουργόν.

Τέτοιο ὄλο σὰν καὶ σένα δὲν ἐπιθυμῶ νὰ παίξω,
σὺ νὰ βλέπης ἀπὸ μέσα κί' ἄλλοι νὰ γελῶν ἀτέξω.
Δὲν σοῦ λέω, κί' ἔδω πέρα ἵης ὄραϊα, πατριώτη,
καὶ πρὸ πάντων θιαν ἔγης συντροφιὰ τὸν Σινασάνη,
δμως προτιμῶ βεβαίως ἔξω νὰ τὸν συνατησῶ
καὶ μαζί του νὰ γλεντήσω.

Ἀδελφὲ Γαβριηλίδη,
σφιξε μὰ τὸ Κλαραθίδη,
κί' ἄφους τὸν κάθε μπουφὸν θέματ' ἄρηγα νὰ γράφης,
σὺ μὴ λὲς τὰ σῆκα σῆκα, σὺ μὴ λὲς τὴν σκάφη σκάφη.

Ἐχε φερῶνται, καὶ μὲνε, καὶ ὅτ' ἀλόγια σου φειδῶ,
καὶ σὰν ἔβγης ἀπ' ἔδω
πάρε γιὰ γι' αὐτὸ τὰ κράτος κάθε σοβαρὰ κουβέντα,

κί' ὁμιλοῦνε θαρραλέως
πρὸ παντός Εἰσαγγελέως
πὼς ὕπηρες ἔως τώρα βλακο-βλάση μὲ πατένα.

Εἶπε τοιαῦτα προπετιὸς ὁ ἔξιλος ἑμῶνης,
ποῦ γὰ τὸ φρέσκο φρέϊτε,
καὶ τὸν ἐπῆγε σπῆτι
μὲ καροτάδα δωρεὰν ὁ Σπῆρος ὁ Τσαγγάρης.

**Καὶ καμπόδαϊς ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.**

Τὶ θιγαλεπὸ ζηνάρι
καὶ σ' ἀρετὴ καὶ χάρι.

Ὁ προσφιλὴς Πετριδῆς, ὁ Γιάννης δηλαδὴ,
λεβέντης σπαθοφόρος καὶ τῆς καρθῆς παιδί,
τὴν περικαλλῆ σ' ἐτήρη ἡεραβωνιάθη Σέτην,
τὴν τοῦ Παπαδοποῦλου, τὴν κεχαριτωμένην,
κί' ὁ Φασουλῆς εὐχθῆθ' ἀπὸ τὴν καρθῆ τὸν
τοῦς ἀρραβωνιασμένους σὰν νῆταν παιδιὰ του.

Νέον Ἡμερολόγιον τοῦ Σκόκου τοῦ Κωστή,
τάκουσατε, τὸ μῦθατε, τὸ πῆσαι χαμπάρι;
ἔφρετος εἶναι, βρε παιδιὰ, ποῦ κόσμος θὰ πιαστῆ
καὶ πόλεμος θὰ γίνετα ποδὸς νὰ τὸ πρωτοπάρη.
Τὶ σοβαροῦτε ἐναντιῶ καὶ προσωπί γελῶσα,
ἐκεὶ καὶ γὰ τὰ μούτρα μας ὁ Μπάμπης γράφει τόσα,
κί' ἔφρετος ὅπως κί' ἄλλοτε πιστεύετε σ' ἐμῆς
πὼς ἀπ' αὐτὸ καλλίτερος δὲν εἶναι μπουναμῆς.

Φραγκῖκος Καυελλόπουλος, ἐμποροφράτης πρώτης,
τὶ κόψιμο, τὶ ῥάφιμο, τὶ χάρις, τὶ κομψότης.
Εἰς τοῦ Σιαδίου τὴν ὁδὸν τὸ μαγαζὶ του κείτα,
καὶ ὅτ' γνωστοὶν Ἀρσῶνιον ἀμῆσος θὰ τὸ βρῆτε.
Κόψε με, Καυελλόπουλε, καὶ ῥάψε με, Φραγκῖκο...
φτήγα μεγάλη καὶ γι' αὐτοῦς, ποῦ παίζου Καραῖκο,
καὶ ποδὸς τὴν τέχνη τὴν φτηνὴ δὲν θέλει νὰ γυροῖση;
αὐτοῦς ὁ Καυελλόπουλος κάνει γὰ τὸ Παρίσι,
μπαίνει καμπούνης, ἀδελφέ, καὶ βγαίνει κυπαρίσι.

Τὸ φύλλον τοῦ Ρωμηοῦ μας ἀς τὸ γνωρίζουν διοί
πὼς εἶσιν παρὰ δὸς πολείετα μὲς ὅτ' ἡν Πόλι.

Τὸ Γραφεῖον τοῦ «Ρωμηοῦ» μας, παρὰ λῆπτα πατριῶτων,
ἀριθμὸς τριάντα τρία καὶ ὅτων ὄρμιον τοῦ Ἀδριτοῦ.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΕΘΝ. ΣΤΟΛΟΥ

Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος. — Ἰονικὴ Τρά-
πεζα Limited. — Τράπεζα Ἀθηνῶν. — Τράπεζα
Βιομηχανικῆς Πίστωσης τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπὸ τῆς 1ης Νοεμβρίου 1904 ἀρχεῖται ἐν ταῖς θυ-
ραῖς τῶν τε ἐν Ἀθήναις καταστημάτων καὶ τῶν ὑπο-
καταστημάτων τῶν ἀνωτέρω Τραπεζῶν, ἐφοδιαζόμε-
των ἐπὶ τῶν δημοσίων ταμείων, ἢ πώλησις τῶν γραμ-
ματίων τοῦ ὑπὲρ τοῦ

ΕΘΝ. ΣΤΟΛΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΟΥ 1905
ΤΙΜΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΙΩΝ
Ἀπὸ γραμμάτια 1 μέχρις 20 Δρ. 3 ἑκαστον
> > 21 > 100 > 2,85 >
> > ἔνω τῶν 100 > 2,80 >

ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ ΤΕΣΣΑΡΕΣ

Γ' 2) 15 Ἰανουαρίου, 3) 16 Ἀπριλίου, 3) 16 Ἰ-
ουλίου καὶ 2) 15 Ὀκτωβρίου 1905.]

ΛΑΧΝΟΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΚΛΗΡΩΣΙΝ

ΚΕΡΑΗ	ἔξ	ΔΡΑΧΜΑΙ
1	ἔξ	100,000
1	»	25,000
1	ἔξ	10,000
3	»	5,000
5	»	1,000
411	ἔξ	100
578	ἔξ	60
1000	κλήροι	δραχμαὶ 225,000

Ἐκ τῶν γραφείων τῶν ἀνωτέρω Τραπεζῶν